

HỒN HỒN TIỂU TỬ PHONG LƯU GIANG HỒ HÀNH –

Tác Giả: Mộc Dịch – Dịch Thuật: Yng68bld

Chương 85: Bình An Vô Sự

Thấy Lãnh Ngung Vũ cọ quây, Ngô Lai ôm chặt hơn, nhẹ nhàng di động thân thể Lãnh Ngung Vũ, làm cho Lãnh Ngung Vũ và Tuyết Nhi thoải mái hơn khi nằm trong lòng mình.

Ngô Lai động tâm nói :”Vũ nhi, không cần nói nữa, huynh sẽ giúp muội liệu thương”. Nói xong, tả chưởng dán vào sau lưng . Một cỗ chân khí cường đại vô bì tiến vào nội thể của Lãnh Ngung Vũ.

Lãnh Ngung Vũ liền vận lên nội công tâm pháp của chính mình, tiếp thụ ngay lấy chân khí của Ngô Lai truyền qua .

Sau phiên khắc, Lãnh Ngung Vũ mở hai mắt ra, cảm kích nhìn ngắm Ngô Lai một cái, nói :”Vô lại, đa tạ huynh .”

Lúc này, Lãnh Ngung Vũ sắc mặt trắng xanh đã biến thành hồng nhuận, càng hiện lên kiêu diễm động nhân.

Ngô Lai đáp :”Vũ nhi, không cần nói như thế, nàng sau này sẽ là thê tử của ta, cái này ta phải làm mà .” Nói rồi không khỏi ngơ ngẩn nhìn dung nhan động nhân của nàng, hận không thể mạnh bạo hôn Lãnh Ngung Vũ vài phát, nhưng lại sợ mỹ nhân trách mắng, Ngô Lai chỉ ráng nhin lại.

Nghe xong, Lãnh Ngung Vũ mặt đỏ lên, lúc này mới nhớ là mình còn trong lòng Ngô Lai, liền muốn thoát ra, nhưng lại bị Ngô Lai ôm chặt thêm.

Lãnh Ngung Vũ nói :”Vô lại, chàng thả muội ra, thương thể của muội đã tốt rồi, họ đang nhìn mình phải không?” Nói rồi mặt lại càng đỏ hơn.

Kỳ thật giây phút này Lãnh Ngung Vũ tịnh không thật tình muốn ly khai khỏi vòng tay của Ngô Lai, từ trên thân Ngô Lai truyền lại một khí tức nam tử và cảm giác thư phục an toàn làm Lãnh Ngung Vũ mê say.

Nguyên là Lãnh Ngung Vũ đáp ứng lấy Ngô Lai vì thanh bạch của mình và cả thân thể đã bị hấn sờ mó qua, tịnh không thích lắm. Không, còn có thể nói là không có chút thích thú nào, không những không có thích, hơn nữa còn có chút hận ý, hận Ngô Lai khinh bạc, làm nàng mất đi cơ hội tìm được chân tình ái.

Nhưng lúc này, Lãnh Ngung Vũ chút ít hận ý trong lòng đã theo hai người mấy ngày qua đã từ từ tiêu thất, cho tới bây giờ, với sự tương cứu của Ngô Lai, câu nói thâm tình, và còn từ trên người Ngô Lai truyền lại cảm giác thư phục an toàn, đã cho Lãnh Ngung Vũ cảm giác tìm ra được chỗ giữa, đồng thời từ từ tiếp thụ Ngô Lai.

Nghe xong, Ngô Lai đáp :”họ đều đang nói chuyện, làm sao mà có thời gian nhìn chúng ta chứ ? Cứ để cho huynh ôm cho một lần cho tốt nhé ?” Nói rồi rồi ôm chặt lấy Lãnh Ngung Vũ.

Lãnh Ngung Vũ lạnh lùng đáp :”không được .” Nói xong hai chữ này hơi có hồi hận. Kỳ thật nàng đã rất thích được Ngô Lai ôm như vậy, nhưng qua mấy ngày ở chung với nhau Lãnh Ngung Vũ đã rất hiểu về cá tính của Ngô Lai, nếu như đồng ý, nói không chừng Ngô Lai lại chiếm tiện nghi của mình, vì vậy phải lạnh lùng cự tuyệt.

Nghe câu nói của Lãnh Ngung Vũ, Ngô Lai chỉ có thể mở cánh tay đang ôm nàng, sợ sẽ làm

HỒN HỒN TIÊU TỬ PHONG LƯU GIANG HỒ HÀNH –

Tác Giả: Mộc Dịch – Dịch Thuật: Yng68bld

giận mỹ nhân.

Ngay tại lúc này, Quán Phong Chỉ, Quán Minh hai người đã tới trước mặt mọi người, Bạch Y cũng đã tỉnh lại từ trong điều tức, nhìn Ngô Lai, ánh mắt không phải nói có rất nhiều cảm kích. Bạch Y nói :”ta xem ra chúng ta trước hết phải rời khỏi chỗ này! Chúng ta đã giết chết 2 người trong tứ đao, không thể để cho họ tiết lộ sự tình chúng ta có Hồ Phách Thần Châu, nếu như để họ tiết lộ ra tin tức này, chúng sẽ có phiền não rất lớn .” Nói như muốn giết chết hai đại hán còn sống, nhưng bị Ngô Lai cản lại.

Ngô Lai nói :”Bạch huynh, không cần vậy, họ đã đào tẩu rồi .”

Nguyên là lão tam bị Ngô Lai dùng ám kinh chấn bay ra, thất khiếu lưu huyết chết đi, lại rút xuống gần bên hai đại hán kia, cũng là kẻ bên lão đại và lão nhị, hai người thấy vậy thất kinh, không dám đối diện với công lực khủng bố của Ngô Lai nữa, tuy hai người không có nhìn thấy Ngô Lai xuất thủ, nhưng đã đoán ra là hành vi của Ngô Lai, lão tứ chết cũng vì Ngô Lai.

Hai người lúc này thất kinh hồn phách, nhân lúc mấy người Ngô Lai không chú ý, bỏ chạy, cũng không quản tới thi thể của huynh đệ mình.

Lúc này sau khi lão tam chết, Ảo Ảnh Mê Thiên Trận cũng tự động hóa giải, vô ảnh vô tung tiêu thất mất, Ảo Ảnh Mê Thiên Trận này đương nhiên không thể ngăn được người có võ công khủng bố như Ngô Lai.

Nghe xong, Bạch Y đại kinh nói :”Cái gì ? bọn chúng đào tẩu rồi ? Huynh sao lại không cản họ lại ?” Trên mặt tỏ vẻ lo lắng.

Hai đại hán đào tẩu, Ngô Lai đương nhiên phát hiện ra, nhưng tịnh không có lý tới họ, lúc nghe mới hỏi tới một loạt vấn đề, Ngô Lai không khỏi kỳ quái hỏi :”Bạch huynh, sao phải vậy ?”

Bạch Y cười khò nói :”huynh bây giờ tha cho hai người đó chạy đi, chúng ta sau này sẽ có phiền não lớn .”

Bạch Y thấy mọi người đều dùng nhãn thần nghi hoặc nhìn mình, cũng không muốn làm tăng thêm lo lắng, nên nói :”không có gì, đợi chúng ta sau này gặp lại rồi bàn tiếp!” miệng thì nói vậy, nhưng trong tâm lại mong muốn vĩnh viễn không gặp mặt lại Thiên Vương Môn.

Nghe xong lời, mọi người biết không nguyện ý nói ra, hẳn phải có lý do, nên không đa ngôn nữa. Lúc này, Bạch Y lại hướng tới Quán Phong Chỉ kế bên nói :”Quán tiên bối, không biết tiên bối thế nào rồi ?”

Quán Phong Chỉ đáp :”Đã tốt nhiều rồi, độc tố trong nội thể tuy không bị bức ra ngoài, nhưng đã bị Ngô Lai thiếu hiệp dùng nội lực áp chế được, tạm thời không có gì nguy hiểm .”

Nguyên là Ngô Lai tuy dùng toàn lực vừa rồi tiến vào tâm mạch của Quán Phong Chỉ để bức ra độc tố, nhưng thủy chung vô pháp bức ra được độc tố từ nội thể của Quán Phong Chỉ, Ngô Lai tuy không nguyện ý bỏ qua, nhưng đối với độc tố này đã hết cách, nếu như dùng sức mạnh để bức ra, chỉ sợ thân thể Quán Phong Chỉ không chịu nổi, hơn nữa đột nhiên phát hiện Tuyệt Nhi và Bạch Vân hai nàng xuất hiện nguy hiểm, nên kịp thời xuất thủ, bỏ qua không bức ra độc tố trong nội thể của Quán Phong Chỉ.

Nghe xong, Quán Minh đột nhiên hỏi :”Gia gia, nếu không bức ra được độc tố, người vẫn có nguy hiểm ?”

Quán Phong Chỉ dùng tay nhẹ nhàng vỗ đầu Quán Minh nói :”Minh nhi, đừng có lo lắng, gia gia

HỒN HỒN TIỂU TỬ PHONG LƯU GIANG HỒ HÀNH –

Tác Giả: Mộc Dịch – Dịch Thuật: Yng68bld

không có gì, nói không chừng qua một thời gian sẽ khỏe lại .”

Quản Minh cao hứng nói :”Gia gia không gì, Minh nhi đã không lo lắng nữa .”

Nhìn thấy ông cháu hai người tình thâm như thế, mọi người đều hâm mộ phi thường . Đặc biệt là Ngô Lai, tới nay không có ai đối với hắn qua như thế .

Phiến khắc, Bạch Y nói :”giờ không còn sớm nữa, chúng ta hay là trước hết ly khai chỗ này!”

Lúc này đã là gần tối .

Thấy mọi người gật đầu, nên Bạch Y dẫn đầu hướng xe ngựa tiến tới .

Lúc mọi người lên tới trên xe, một loạt âm thanh quý dị sắc bén truyền lại, gần như muốn thủng màng nhĩ của mọi người, mọi người sợ hãi liền bịt tai lại .

Sau khi âm thanh sắc bén quý dị qua đi, tiếp theo lại từng trận âm thanh, từ tứ diện bát phương truyền lại, càng lúc càng gần tới xe ngựa của mọi người .

Ngô Lai hướng về chung quanh nhìn tới nhìn lui, nhưng không có thấy có gì khả nghi, nên kỳ quái nói :”Âm thanh này là gì đây ?”

Chương 86: Bách Xà Đại Trận

Mấy người phía Bạch Y cũng hướng về tứ phía nhìn xuôi nhìn ngược, tịnh không có phát hiện có gì khả nghi, đều lắc đầu, đưa mục quang tới Quản Phong Chi, vì Quản Phong Chi là lão giang hồ, mọi người đều nghĩ từ chỗ Quản Phong Chi chắc là có được đáp án .

Quản Phong Chi cũng trên mặt nghi ngờ nhìn tới nhìn lui chung quanh, không biết được âm thanh cổ quái đó là vật gì phát ra.

Đột nhiên Quản Phong Chi sắc mặt đại biến, kinh hô lên :”Không tốt!”

Nghe xong, mọi người đều sững sốt, không biết từ miệng Quản Phong Chi nói ra không tốt là ý tứ gì .

Bạch Y hỏi :”Quản tiên bối, cái gì không tốt vậy ?”

Quản Phong Chi hình như không nghe được Bạch Y nói gì, như là đang chăm chú lắng nghe âm thanh quý dị kia trong giây lát .

Phiến khắc sau Quản Phong Chi đột nhiên nói lớn lên :”Chạy mau, đây là âm thanh của rắn, đúng, chính là âm thanh lúc rắn bò đi cùng với đất ma sát.”

Nguyên là Quản Phong Chi đã từ trong kinh nghiệm lão luyện giang hồ đoán ra âm thanh này là do rắn và mặt đất ma sát phát ra .

Nghe xong, Lãnh Ngưng Vũ, Bạch Vân, Tuyết Nhi ba nàng giật mình thét lên :”Rắn ?” đồng lúc giật mình hét lên, trên mặt lộ vẻ kinh khủng nhìn chung quanh.

Sợ rắn, đây là thiên tính của nữ nhân

Ngô Lai và Bạch Y nghe xong cũng lấy làm kỳ quái phi thường.

Ngô Lai hỏi :”chỗ này sao lại tới nhiều rắn như vậy ?” vì Ngô Lai đã từ trong âm thanh nghe ra có rất nhiều rắn cùng mặt đất ma sát phát xuất ra âm thanh.

Quản Phong Chi đáp :”đây khẳng định là Niên Dữ Hành lão độc vật đó tạo ra, đây là chuyên môn của lão độc vật.”

HỒN HỒN TIỂU TỬ PHONG LƯU GIANG HỒ HÀNH –

Tác Giả: Mộc Dịch – Dịch Thuật: Yng68bld

Thấy hai người còn đang nghe, Quán Phong Chỉ vội nói :”Được rồi, chúng ta trước tiên phải ly khai chỗ này, đợi có cơ hội ta sẽ lại nói cho các người nghe nữa .” Nói xong để cho Bạch Y chỉnh đốn xe.

Lúc mọi người nói chuyện, những âm thanh kỳ quái lại càng lớn lên, chỉ thấy chung quanh xe ngựa có hơn ngàn vạn con rắn từ từ vây quanh xe ngựa, đủ loại đủ dạng, lớn nhỏ không bằng nhau, đều đang phun phì phì, rất hãi nhân, hơn nửa chung quanh còn không ngừng có rắn đang xông tới .

Nhìn thấy ngàn vạn con rắn này, Ngô Lai và Bạch Y sợ quá im lặng, không tưởng nổi chỗ này lại có tới nhiều rắn như vậy, đơn giản là một ổ rắn, hai người chưa từng thấy qua nhiều rắn như vậy .

Cả nửa ngày không thấy xe ngựa có động tĩnh, Quán Phong Chỉ ngồi trong xe hỏi :”sao lại không đi? Lại là không đi hay là không đi được .” thanh âm rất khẩn trương .

Do vì Quán Phong Chỉ và Quán Minh thân bị thương, nên Ngô Lai an bài trong xe cùng với Lãnh Ngung Vũ ba nàng.

Nghe xong, Ngô Lai và Bạch Y hai người nhìn nhau một cái, đều thấy được kinh hải trong mắt của đối phương, đối diện với nhiều rắn như thế này, có là cao thủ cũng thúc thủ hết cách .

Ngô Lai cười khổ đáp :”Tiên bối, không đủ thời gian rồi .”

Lúc này, Quán Phong Chỉ đã đưa đầu ra ngoài xem thấy được nhiều rắn như thế trước mắt, cũng phát sợ .

Tam nữ trong xe tuy sợ, nhưng thấy bên ngoài lâu vẫn chưa có động tĩnh, không nhìn được hiểu kỳ trong lòng, cũng đưa đầu ra ngoài xe, thu vào mắt là số rắn đếm không hết, hơn nửa từ trong mắt của rắn còn xuất ra quang mang hung bạo, nhìn giống như đã lâu lắm chưa ăn gì .

Ba nàng tựa hồ đồng lúc sợ hãi hét lên, sợ tới mặt tái xanh, liền nhanh chóng chui lại ngay vào trong xe, trong mắt có ánh lên sắc hoảng sợ .

Ba nàng không ngừng vỗ ngực mình, Bạch Vân và Tuyết Nhi tựa hồ đồng thời xuất thanh, trong thanh âm nói chuyện không hề nén nổi hoảng sợ trong lòng, thanh âm hơi rung rung .

“Ca ca mau đuổi đám rắn đó đi đi, dễ sợ quá .”

“Vô lại đại ca, huynh mau đuổi đám quái vật đi đi, muội sợ quá .”

Trong mắt của Tuyết Nhi, đám rắn này đã thành ra là quái vật, xem ra nếu mấy người Ngô Lai không đuổi đám rắn này đi, đám rắn này có thể ăn ngay thịt nàng .

Nghe xong, Ngô Lai và Bạch Y chỉ có thể chia nhau cười khổ .

Ngô Lai liền vội nói an ủi :”mấy nàng không cần phải sợ, ở trong xe đừng có loạn động, chúng ta sẽ đuổi ngay rắn đi.” Vừa nói vừa cười khổ cùng với Quán Phong Chỉ nhìn nhau, không tưởng nổi nữ nhân sợ rắn đến thế .

Đột nhiên đàn rắn này đã bò tới hướng xe ngựa trong trật tự, từ từ bắt đầu bao vây lấy xe, tới ngoài xe khoảng 3,4 trượng, rồi ngừng đầu lên phun phì phì, chăm chú nhìn ngóng tới xe ngựa .

Ngô Lai kỳ quái nói :”đàn rắn này xem ra rất có tính thông linh, bỗng có thể phi thường nghĩ tới vây lấy chúng ta lại ở chỗ này .”

Nghe xong, Quán Phong Chỉ đáp :”đám rắn này đều đã qua nhiều năm huấn luyện độc môn, chỉ như thế mới thông linh như vậy . khi đó có thể nghe theo lời chủ nhân, nghe theo tới vây lấy

HỒN HỒN TIỂU TỬ PHONG LƯU GIANG HỒ HÀNH –

Tác Giả: Mộc Dịch – Dịch Thuật: Yng68bld

chúng ta .

Còn đang nói, Quán Phong Chi đột nhiên toàn thân chấn động, thất thanh kinh hô lên :”Bách Xà Đại Trận!”

“Bách Xà Đại Trận ?” Ngô Lai và Bạch Y nghi hoặc hỏi lại .

Nhìn thấy nhãn thần nghi hoặc của hai người, Quán Phong Chi giải thích :”Bách Xà Đại Trận thật là một trận pháp lợi hại phi thường trong độc môn, không tưởng nổi Niên Dữ Hành cái lão độc vật này bỗng lại dụng nó để đối phó chúng ta, xem ra hôm nay chúng ta nghĩ muốn rời khỏi đây an nhiên vô dạng, thật là rất khó khăn .”

Đối diện với Bách Xà Đại Trận, Quán Phong Chi một niềm tin tưởng cũng không có, vì lão hiểu rõ lợi hại bên trong của Bách Xà Đại Trận .

Bách Xà Đại Trận này thật là một trận pháp rất lợi hại của độc môn, dùng tới cả trăm loại độc xà hiếm thấy tạo thành, tên là Bách Xà Đại Trận tịnh không phải chỉ có vài trăm con rắn, mà là có trên ngàn vạn độc xà .

Nhắc tới Bách Xà Đại Trận này, người giang hồ nghe qua là biến sắc, cũng không biết đã có bao nhiêu cao thủ giang hồ đã chết dưới trận này, nhưng không có biện pháp nào đẩy lui được Bách Xà Đại Trận này, thấy được người của độc môn bỏ chạy là thượng sách .

Nghe xong, Ngô Lai không tin tưởng hỏi :”Bách Xà Đại Trận này thật sự lợi hại như vậy à ?”

Không đợi cho Quán Phong Chi hồi đáp, Bạch Y ngay bên đã đáp :”Đương nhiên rồi, mới nhìn được nhiều rắn như vậy, đã có cảm giác tâm lý phát hải, còn làm cho tay chân mềm đi, giết cũng không được, ta xem ra chúng ta còn chưa bị họ công kích, chúng ta mau nghĩ ra biện pháp ly khai đi!”

Lúc Bạch Y đang nói, một thanh âm quái dị nổi lên, chính là thanh âm của Niên Dữ Hành.

“Muốn chạy, không dễ như vậy, hôm nay Bách Xà Đại Trận đã thành lập, các ngươi dù là thần tiên cũng đừng mong trốn thoát .

Thanh âm tạm hạ xuống rồi nói tiếp :”Quản lão quý, ta đã nói qua nhất định phải kiếm ngươi báo thù, hôm nay để cho các ngươi thưởng thức lợi hại của Bách Xà Đại Trận độc môn của ta, hơn nửa mấy bảo bối này của ta đã nhiều ngày rồi chưa ăn uống gì qua, bọn ngươi sẽ là bữa ăn của mấy bảo bối này của ta .